

## A R S R I S U S - Hymyn Taito

### I PERFORMATIIVINEN OSALLISTAVA OSA

### II VISUAALINEN KOKONAISTEOS

#### Elin&Keino & Paraisten kaupunki

Ars Risus - Hymyn Taito on kaksiosainen projekti joka käsittelee hymyn vaikutusta yksilöön ja yhteisöön. Hymy on yksi ihmisen tärkeimmistä, primitiivisimmistä ja kauneimmista eleistä. Haluamme taiteellisen prosessin kautta esittää ja tutkia hymyä, sen kokemista, jakamista ja vaikutusta niin yksilöön kuin yhteisöönkin. Projekti kyseenalaistaa myös mm. tämänpäiväistä sisään sulkeutunutta ja negatiivistakin ilmapiiriä sekä nuoriin ja hyvinvointiin kohdistuvaa leikkauspolitiikkaa. Pyrimme lisäämään ihmisten psyykkistä, sosiaalista ja emotionaalista hyvää oloa.

Projekti toteutuu kahdesta eri osiosta; I osallistavasta vaiheesta sekä tästä toiminnasta kootun materiaalin pohjalta toteutetusta II visuaalisesta teoksesta. Ensimmäisen osan valmistelu alkaa loppukevällä 2017 ja 1 kk kestävä performanssinomainen osallistava osio toteutuu kesällä. Haluamme työllistää nuoria hymyilemään kesätyönä kuukauden ajan. Nuoret hymyilevät muille ihmisille sekä harjoittelevat hymyilemistä yksin ja tallentavat kokemuksiaan videopäiväkirjaan. Projektin toinen osa, visuaalinen kokonaisteos rakennetaan näistä osallistujien subjektiivisten kokemusten, videopäiväkirjan ja objektiivisen, ulkopuolisen dokumentoinnin pohjalta galleria- ja kaupunkitilaan valmiiksi puolessa vuodessa.

Suomalaisuuden piirteitä on katsottu olevan hiljaisuus, ujous sekä varautuneisuus, jopa taipuvaisuus synkkämielisyysyteen. Hymy avaa kanavan, jonka avulla pääsee vuorovaikutukseen toisen ihmisen kanssa. Kulttuurissamme hymyä ei ole aina koettu pelkästään myönteisenä asiana. Sitä on pidetty epävarmuuden ilmentäjänä tai jonakin, jonka syyn pitäisi olla muidenkin nähtävissä. Hulluhan se on, joka syyttää suotta hymyilee!

Hymy toimii kuitenkin yleismaailmallisena kommunikoinnin välineenä, jossa kieltä toisen ymmärtämiseen ei tarvita. Jo 2-kuukautinen vauva hymyilee. Aidossa dialogissa ihmiset kohtaavat toisensa tasavertaisina. Usein dialogin tavoitteena on löytää yhteisesti prosessoitu ymmärrys. Siinä voidaan päästä tulokseen, joka on enemmän kuin keskustelijoiden mielipiteiden summa. Hymyn dialogi ei ole kilpailevaa vuorovaikutusta, se ei vaadi perusteluja, argumentteja tai kyseenalaistuksia vaan perustuu aitoon välittömään ja hyvin nopeaan vuorovaikutukseen. Yhtä lailla hymyn dialogissa kuin sanallisessa vuorovaikutuksessa lopputulos voi olla enemmän kuin yksien kohtaajien vaihdetut hymyt. Tieteellisiin tutkimuksiin perustuen oletamme, että dialogi jatkuu ja hymyt akkumuloituvat. Kuukauden ajan joukkue *Hymyn lähettiläitä* valtaa kadut ja vaivihkaa muuttaa ympäristöään.

#### HYMYN KEMIA

Hymyilemisen on todettu olevan voimakas ja halpa itsehoitokeino, jolla voidaan optimoida fyysistä, emotionaalista ja henkistä terveyttä. Nämä seikat perustuvat aivojen kemialliseen toimintaan, sillä hymyilyllä on positiivinen vaikutus hermoston välittäjäaineille. Myös toisen hymyilevät kasvot synnyttävät hyvää mieltä kemiallisena reaktiona aivoissa.

Kemiallisesti hymyily vapauttaa monia aineita, jotka mahdollistavat mielihyvän ja hyvinvoinnin tunteen. Moni niistä tuottaa myös lievän euforian. Dopamiini parantaa keskittymistä, mielialaa, tarkkaavaisuutta, valppautta, libidoa ja nostaa energia tasoa sekä tarjoaa ilon, itseluottamuksen ja onnellisuuden tunteita. Hymyileminen tehostaa myös Serotoniinin tuotantoa jolla on merkittävä rooli kehoa säätelevissä toimissa; lämpötilassa, unessa, kivussa, mielialassa ja ruokahalussa. Se on kuin luonnollinen masennuslääke. Lisäksi hymyily nostaa rauhoittavan GABA:n tuotantoa, sekä stimuloi endorfiinien tuotantoa, jotka helpottavat kipua

ja nostavat itsetuntoa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että yksi hymy voi tuottaa vastaavan stimulaation hermoston välittäjäaineille kuin 2000 suklaapatukkaa.

Krooninen kipu, mielialan häiriöt ja erilaiset riippuvuudet juontuvat aivojen kemian epätasapainosta. Aivojen välittäjäaineiden kautta, hymy voi auttaa näiden tilojen kohentamisessa. Jopa tekehymy pystyy samoihin vaikutuksiin, kunhan hymy ulottuu silmälihaksiin asti, niin aivot eivät erota tekehymyn ja aidon hymyn eroa. Aivot saavat viestejä kasvojen ilmeistä ja tarjoavat ilmettä vastaavan tunteen. Jos hymyä pidetään yllä, aivot lähetettävät positiivisia viestejä, jotka alkavat muokata tunteita positiivisiksi.

Koska ihmisillä on luontainen taipumus mukautua toisen tunnetiloihin, syntyy hymyn kautta ns. ketjureaktiota; ihminen hymyilee toiselle ihmiselle, hymyn vastaanottajan aivot maanittelevat häntä vastaamaan hymyyn hymyllä. Evolutiivinen mekanismi ikään kuin tukahduttaa kasvojen lihasten hallinnan, kun nähdään toinen ihminen hymyilemässä. Näin syntyy symbioosi, jossa molempien aivot tuottavat ilon tunnetta. Tiedämme kaikki, että ilo tuottaa hymyilyä - mutta harva tajuaa että hymyily tuottaa myös iloa. Meidän on siis tieteellisin perustein täysin mahdollista levittää hymyilyä ja hyvää mieltä ja oloa hyvinkin helposti.

### OMA KOKEILU -HYMYN VOIMA JA HAASTEET

Jotta emme laittaisi nuoria tilanteeseen vailla omaa kokemusta, päätimme itse kokeilla hymyilyä ja sen vaikutusta projektin ideointivaiheessa. Hymyileminen osoittautui melko vaikeaksi tehtäväksi. Ehkä ulkoiset tekijät kuten uutiset, yksinolo, julkinen paikka ja muut seikat kuten stressi, väsynyt olotila ja jopa kasvojen lihasten jäykkyys tekivät hymyilyn haastavaksi. Sinnikkyys kuitenkin palkittiin entistä rauhallisemmalla olotilalla ja kyvyllä suhtautua asioihin leppoisammin. Myös tieteellisesti luvattu hyvän olon tunne oli selkeästi havaittavissa hymyilyn aikana. Kynnys *tietoisesti* hymyillä enemmän muille ihmisille oli kuitenkin ihmeen vaikeata. Tätä emme osaa vielä selittää kuin kulttuuritottumuksilla. Mutta miksi hymyileminen on meille niin vaikeaa? Vaikutammeko poikkeavilta tai hulluilta? Onko hymy meille jotakin niin aitoa, jolloin sen merkitys on liian suuri pystyäksemme huolettomasti levittämään sitä ympärillemme? suuri? Onko hymyilyllä suomalaisille suurempi tarkoitus kuin muissa kulttuureissa? Ehkä projektimme voi valaista kokemuksen kautta näitäkin seikkoja.

### KÄYTÄNTÖ - KATSO SILMIIN JA HYMYILE

Osallistujia etsitään avoimella työhaulla tai mahdollisesti kaupungin avulla. Työtehtävään suunniteltujen hakulomakkeiden perusteella osallistujat valitaan työhön. Jos lomakkeiden perusteella sopivia nuoria hakee töihin yli varattujen paikkoja, osallistujat arvotaan. Kullekin nuorelle maksetaan palkkaa saman verran kun normaalisti kaupungin tarjoamista kesätyöpaikoista eli n. 1000€/kk.

Työtehtävään kaupungilla kuuluu vastaantulijoiden, kohdattujen ihmisten silmiin katsominen ja hymyileminen. Työpäivän aikana pidetään normaalisti ruokatauko ja päivän pituudesta riippuen muitakin taukoja sekä ajoittain keskellä päivää yhteisiä tapaamisia, joissa taiteilijat ja osallistujat kokoontuvat pienissä ryhmissä pohtimaan tehtävän haasteita ja onnistumisia. Erityisesti työtehtävän alussa pyrimme kartoittamaan mahdollisia tehtävän ongelmia ja löytää niihin ratkaisuja. Tällöin myös tiedämme paremmin, minkä kestoisia jaksoja nuoret voivat työtehtävää suorittaa mahdollisimman vilpittömästi. Emme pidä työtä helppona ja kevyenä, joten harkitsemme yhdessä osallistujien kanssa, kuinka kauan päivässä ja minkälaisissa jaksoissa tehtävää suoritetaan. Uskomme, että avoimella ja keskustelevalle yhteistyöllä nuorten kanssa tehtävään sitoudutaan syvemmin. Nuoret myös harjoittelevat hymyilyä itsekseen. Hymyilyn mahdollisesti helpottuessa ja käytännön alkaessa rullata voidaan hymyilyn ajanjaksoja pidentää ja yhteisiä neuvottelytapaamisia harventaa.

Osallistujat toimivat yksin eri paikoissa. Tämä siksi, että haluamme välttää mahdolliset väärinymmärrykset, kärjistettynä; vastaantulijat eivät saa kokea olevansa jonkun ryhmän naurun kohteena. Hymyilyn paikkoja etsitään yhdessä osallistujien kanssa, ennen itse toiminnan alkua. Työn paikat ja työjaksot ovat tarkoin määriteltäviä tietyille päiville ja ajoille. Hymyilyä voidaan tehdä esimerkiksi istuen puiston penkillä tai

kävellen katuja pitkin, kauppakeskuksissa, linja-autoasemalla tai linja-autossa. Muutama henkilö luo oman rutiininsa, jossa sama kaava toistuu päivittäin, jolloin mahdollisesti kohdataan samoja ihmisiä esimerkiksi samalla bussilinjalla matkustaessa samaan aikaan. Näin osallistuja voi tarkkailla tuleeko usein kohdattuihin ihmisiin tiiviimpi suhde, tuleeko katseen ja hymyn vaihtamisesta helpompaa, jopa luontevaa. Hymyn mahdollistaman vuorovaikutuksen avauksen jälkeen on mahdollista myös keskustella kohdatun henkilön kanssa tai luontevan tilaisuuden tullen auttaa häntä, avata oven tms. muuta pientä tai miksei suurempaakin. Tämä jatko on osallistujasta itsestään riippuvainen.

## MATERIAALIN KOKOAMINEN - VIDEOPÄIVÄKIRJA & LISÄDOKUMENTOINTI

Päivän päätteeksi ja mahdollisesti päivän aikana osallistajat pohtivat videolle, omalle nauhoituslaitteelle, puhelimeen tms. tehtävän synnyttämiä ajatuksia ja tunteita. Tämä on pääasiallinen toiminnan dokumentoinnin tapa. Osallistujilta kerätään viikottain tämä videopäiväkirja aineisto. Taiteilijat hoitavat aineiston keruun ja materiaalin leikkaamisen mahdollisesti yhdessä ammattieditoijan kanssa .

Kaupungilla hymyilyn lisäksi nuorten työhön sisältyy paljon muutakin. Tapaamiset taiteilijoiden kanssa ennen itse hymyilyprosessin alkamista kaupungilla sisältävät eri osioita; projektiin tutustutumisen ja sen tavoitteiden ja toimintatapojen sisäistämisen, paikkojen etsimisen ja työhön valmistautumisen yhdessä harjoituksin. Hymyilytyön alkaessa osa päivittäisestä työajasta käytetään työtehtävän, kokemusten, tunteiden pohtimiseen, tarinoiden kertomiseen, jonkinlaiseen purkamiseen.

Nuorten keräämä videopäiväkirja toimii tärkeänä materiaalina ja kertoo subjektiivisesti hymyily prosessin kokemuksista. Itse taiteilijat dokumentoivat myös toimintaa sekä ulkopuolinen palkattu ammattilainen, joka käy kuvaamassa toimintaa muutamien päivien aikana pariin otteeseen. Tämä ammattilainen myös leikkaa kaikista kuvausmateriaalista yhdessä taiteilijoiden kanssa videoelementtejä projektin toiseen osioon, visuaaliseen teokseen galleria- ja kaupunkitilassa. Näitä videoelementtejä voidaan käyttää eri koosteina visuaalisen teoksen osina sekä mahdollisesti esittää verkossa. Osallistajat sitoutuvat työn vastaanottaessaan, että kaikkea kuvamateriaalia saa käyttää ja esittää eri medioissa.

## TAIDEKASVATUSOSIO OSALLISTUJEN NÄKÖKULMASTA

Taidekasvatus on oleellisessa osassa projektiin osallistuvien nuorten näkökulmasta, alusta loppuun. Osallistajat eivät ole meille vain taideteoksen välineitä, emmekä katso asiaa pelkästään hymyilyn kemian näkökulmasta vaan taidekasvatuksen ja tarkemmin yhteisöllisen taidekasvatuksen lähtökohdista.

Taidekasvatus nähdään myös sosiaalisena muutoksen välineenä. Yhteisöllisyys ja ympäristöllisyys ovat erottamattomia luonnollisia ja monitasoisia linkkejä ihmiselämässä. Ihminen ympäristönsä ja yhteisönsä jäsenenä luo ja muokkaa jatkuvasti näitä elämänsä kehyksiä. Tämä jatkuvassa muutoksessa oleva sidos on ihmisen olemassaolon perusta. Hymy kaupungilla levittävä performanssinomainen projektimme, jossa osallistajat pohtivat omaa toimintaansa ja sen vaikutusta ympäristöönsä, tarjoaa potentiaalisen taidekasvatuksen lähtökohdan.

Nuorten kanssa työskentely ja osallistaminen projektiin on meille tärkeää, sillä osallistuminen voi tuottaa voimakkaan tunteen johonkin kuulumisesta ja siitä, että pystyy vaikuttamaan niin omaan olotilaan kuin ympärillä oleviin asioihin. Osallisuuden tunne saavutetaan parhaiten osallistamalla toimijat heti alusta alkaen. Pyrimme kuuntelemaan nuorten ajatuksia ja toiveita projektin käytännön toteutumisen suhteen ja hyödyntämään heidän tietoaan ja näkemyksiään toiminnan kontekstista, Paraisista ja sen elämästä.

Yhteisöllinen taidetoiminta aktivismina, *hymyilyn aktivismina* saattaa olla muutoksen käynnistäjänä yksilön ja myös kohdattujen ihmisten, ideaalina jopa yhteisön aktivoimisessa. Ilmaisemalla itseään yksilöt, hymyilevät nuoret, edustavat koko yhteisöä. Toivomme, että nuoret jossain määrin voimaantuvat tämän luovan ilmaisun kautta. Pyytäessään hymyn avulla kohtaamisia ja nuoriin katsomista, nuoret voivat tiedostaa olevansa näkyviä ja voivansa vaikuttaa kanssaihmiin sekä olevansa osa suurempaa kokonaisuutta.

Projektissamme nuoret joutuvat haastamaan itsensä ja rohkaistumaan hymyilemään ventovieraille ja ottamaan heihin kontaktia. Tuntemattomille hymyileminen ja silmiin katsominen ei oman kokemuksen

perusteella vaikutta olevan helppoa aikuisellekaan. Osallistujat pohtivat omaa käyttäytymistään ja olotilaansa sekä dokumentoivat näitä tuntemuksiaan. Yhteisöllinen taidekasvatus onkin usein henkistä voimaharjoittelua ja voimaantumista, kommunikaatiota, osallistumista ja osallistamista, toimintaa, havaintoja, kokemuksia, merkityksien antamista, luomista ja vaikuttamista. Nämä kaikki tekijät ovat jossain määrin projektissamme mukana.

## TOINEN OSIO -VISUAALINEN KOKONAISTEOS GALLERIA- JA KAUPUNKITILAAN

Projektimme on taiteellinen ja pitää taiteelle suodut vapaudet, mutta tutkimuksellinen ote prosessissa näkyy toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa, lähtötilanteen analysoinnissa sekä toiminnan jatkuvana havainnointina. Näistä tekijöistä ja materiaaleista rakennetaan projektin visuaalinen loppuosio, joka voidaan esittää galleriatilassa sekä toisessa muodossaan kaupunkitilaan sijoitettuna. Galleriatilaan painottuu projektin dokumentaarisempi, tutkimuksellisempi osio. Yleisö pääsee tutustumaan projektiin ja hymyilyyn ja hymyilijöihin. Ääneen pääsevät osallistujat ja mahdollisesti kohdatut ihmiset.

Kaupunkitilaan rakentuu abstraktimpi, käsitteellisempi, ehkä runollisempi kokonaisuus, jossa itse hymy pääsee jälleen oikeuksiinsa. Teoksen toisen vaiheen esittäminen osuisi luultavammin keskelle Suomen pimeintä aikaa, joten haluamme tuoda valopilkkuja hämärän arjen keskelle, levittää jälleen hymyä kaupungilla. Tämä osa voi toteutua esimerkiksi suurena valoteoksena, installaationa tai videoprojisoineina. Oleellista on esittää aiempaan toimintaan perustuva teos, josta ihmiset voivat saada hymyn huulilleen ja hyvänolon tunnetta kehoonsa

## PROJEKTIN NÄKYVYYS

Projektin aktiivinen osuus nuorten kanssa toteutetaan heinäkuun 2017 aikana. Parainen, reiluihin 15 000 asukkaineen on sopivan kokoinen kaupunki projektille, jolla haetaan muutosta yleiseen ilmapiiriin suhteellisen pienellä osallistujamäärällä. Projektin toiminnallinen osuus, hymyilevien nuorten läsnäolo kaupungilla, on näkyvyydeltään hyvin pienimuotoista, mutta pidämme mahdollisena, että tämä hymyn läsnäolo leviää ja että projekti vähäeleisesti, mutta varmasti tulee vahvemmaksi ja näkyvämmäksi.

Lopputulos halutaan tuoda esille Galleria tilassa, valokuva- ja/tai videoteoksista sekä mahdollisesti myös muusta työstetystä dokumentaatiomateriaalista koottuna installaationa. Visiomme on myös tuoda teosta takaisin esille kaupunkikuvaan, hymyilyyn tapahtumapaikoille esim. julkisiin mainostiloihin, suurina projisoineina seinille, kuvallisina tai sanallisina välähdyksinä matkan varrella tms. Toiveemme on, että hymy projektin palautuminen takaisin kaupunkikuvaan toisi jälleen valoa ja iloa ihmisille. Teoksen toisen vaiheen esittäminen osuisi luultavammin keskelle Suomen pimeintä aikaa, minkä kautta haluamme tuoda valopilkkuja hämärän arjen keskelle ja levittää jälleen hymyä.

## YHTEISÖLLISYYS JA MAHDOLLINEN MUUTOS - PRO GRADU TUTKIMUS PROJEKTIN VAIKUTUKSISTA

Toivomme, että projekti ei jää vain abstraktille tasolle, vaan toiminta vaikuttaa positiivisesti yksilöihin ja jopa yhteisöön. Yhteisöllisyys on arvo, jota ei ehkä pian pidetä kulttuurissamme kovin korkealla jalustalla. Globalisaation ja Internetin vauhdittama yksilöllistymiskehitys on yhä kiihtymään päin. Tällä hetkellä perinteikkäät arvot ovat vielä yhteiskunnassa vallitsevia, koska suuret ikäluokat ovat niin suuria ja eläkeikäisiä on Suomessa paljon. Mutta mitä yhteiskunnan arvoille tapahtuu siinä vaiheessa, kun perinteikkäät arvot siirtyvät vanhimpien ikäluokkien mukana historiaan? Mureneeko perinteinen yhteisöllisyys ja tulevatko tilalle nuorempien sukupolvien edustamat nautinnonhaluiset ja yksilölliset arvot? Karl Mannheimin kuuluisan sukupolviteorian mukaan ihmisten arvomaailma lujittuu 17–20 ikävuoden paikkeilla, ja sen myötä heistä tulee muutoksen agentteja. Toivomme, että projektimme voisi vaikuttaa taiteen ja yksilöiden kautta asenteeseen. Yhteisöllisyys ja arvot sekä alueellinen identiteetti nousevatkin oleellisiksi kysymyksiksi projektissamme. Voimmeko nuorten avulla nostaa esille kysymyksiä yhteisöllisyydestä, arvoista ja alueellisesta identiteetistä ja jopa mahdollisesti vaikuttaa positiivisesti näihin tekijöihin ruohonjuuritasolla yksinkertaisesti yhdistämällä ihmisiä hymyn avulla ja muuttamalla yleistä ilmapiiriä.

Vaikka kyseessä on taideprojekti, jonka tarkoitus on mm. kyseenalaistaa nuoriin ja yhteiseen hyvinvointiin kohdistuvaa leikkauspolitiikkaa sekä osoittaa, miten paljon potentiaalia ja positiivista voimaa meissä jokaisessa asuu, olemme kiinnostuneita seuraamaan myös tieteellisemmin projektin tuloksia.

Projektin aikana kerättyä materiaalia käytettäisiin mahdollisesti myös Pro Gradu tutkielmaan sillä Åbo Akademiassa psykologian maisterin tutkintoa suorittava opiskelija on alustavasti osoittanut kiinnostusta projektiimme. Taideprojektin performatiivinen luonne vaatii hymylähettiläiltä läsnäoloa, sillä hymyilläkseen heidän täytyy muun muassa tiedostaa ja muuttaa tuottamaansa kasvojen ilmettä, ottaa yhteyttä kanssakulkijoihin ja täten ehkäpä olla enemmän läsnä sekä omassa kehossaan että yhteisössään kuin tavallisesti. Koheneeko mahdollisesti nuorten kyky tietoiseen läsnäoloon tämän osallistuvan taideprojektin myötä? Työtehtävään valitut nuoret täyttävät projektin alussa lomaketta, jossa arvioivat omaa olotilaansa ja onnellisuuttaan. Kuukauden työskentelyn jälkeen he täyttävät uudelleen saman lomakkeen, jonka avulla voidaan arvioida työtehtävän vaikutusta osallistujiin. Lomake on suunniteltu yhdessä psykologin kanssa. Tätäkin materiaalia voidaan jossain määrin käyttää työstäessämme lopullista visuaalista teoskokonaisuutta. Aineistoja käsitellään teoksessa niin, ettei ketään osallistujaa voida teoksen puitteista tunnistaa.

### PROJEKTIN AIKATAULU

Projektin yhteistyökumppanien kartoitus ja rahoituksen hankinta alkaa kesällä 2016. Ensimmäisen osion valmistelut touko-kesäkuussa 2017. Osallistava osio nuorten kanssa heinäkuussa 1kk. Elokuu-joulukuu 2017 projektin toisen osion toteuttaminen teoskokonaisuudeksi.

Rahoituksen hankinta alkaa kesällä 2016 yhteistyössä Paraisten kaupungin kanssa. Pyrimme liittämään hankkeemme viralliseen Suomi 100 – ohjelmaan ja hankkimaan tukea taiteen ja kulttuurin sekä nuorisotyön rahoittajilta. Ensimmäisen osion valmistelut 1.5.-30.6.2017. Osallistava osio nuorten kanssa heinäkuussa 1kk. Projektin toisen osion toteuttaminen teoskokonaisuudeksi. 1.8.- 30.12.2017





## ELIN&KEINON ESITTELY

Elin&Keino työparin, Heini Nieminen & Sandra Nybergin työskentely keskittyy lähinnä ympäristö- ja osallistavan taiteen kentälle. Teosten aiheet liittyvät usein ekologisiin ja sosiaalisiin asioihin ja käsittelevät ihmisten suhdetta ympäristöönsä sekä kanssakäymistä tämän että toistensa kanssa. Tarjoamme kohtaamisia, tilaisuuksia uudelleenkokemiseen sekä pyrimme luomaan yhteyksiä ja ristiriitojakin ihmisten ja ympäristön välillä. Kyseenalaistamalla totuttuja malleja visuaalisen kokemuksellisuuden kautta toivomme sitouttavamme ihmisiä ympäristöönsä ja yhteisöönsä sekä tuntemaan siitä vastuuta. Paikkasidonaisuus ja tilapäisyys ovat Elin&Keinon työskentelyssä oleellisessa roolissa.

Elin&Keino on löytänyt kuuden vuoden historiansa aikana hyvän työskentelyn tasapainon, jossa kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa. Työt jakaantuvat luonnostaan tasaisesti kummallekin jäsenelle vahvuuksien ja osaamisten alueiden mukaan. Nieminen & Nyberg ovat tutustuttaneet toisensa erilaisiin työskentelytapoihin, näkökulmiin ja kiinnostuksen kohteisiin. Eri osa-alueiden ja piirteiden onnistunut integroituminen on mahdollistanut suurien ja haastavienkin projektien toteutumisen.

Heini Nieminen (MFA, MA) on opiskellut kuvanveistoa Suomessa, Alankomaissa ja Espanjassa sekä suorittanut Taiteen maisterin tutkinnon kuvataidekasvatuksessa. Gradussaan Nieminen tutki yhteisötaiteen yksilön ja yhteisön hyvinvointia edistäviä tekijöitä. Teoksissaan Nieminen usein käsittelee ajankohtaisia ekologisia ja sosiaalisia teemoja installaatioiden muodossa. Osallistaminen sekä yksilön ja yhteisön suhde on noussut tärkeäksi elementiksi ja aiheiksi hänen teoksissaan.

Sandra Nyberg (BFA) on opiskellut kuvataiteita Alankomaissa ja Australiassa. Nyberg työskentelee käyttäen hyväkseen erilaisia medioita, arkkitehtonisia piirteitä sisältävistä paikkasidonaisista installaatioista herkkiin piirroksiin ja käsitteellisiin ideoihin. Nybergiä kiinnostaa erityisesti paikkasidonaisuus ja julkiset interventiot, sellaisten teosten luominen, jotka integroituvat ympäristöönsä ja pohtivat sen paikallista kulttuurista, poliittista, sosiologista ja/tai historiallista kontekstia.

**Elin&Keino** yhteistyö alkoi vuonna 2009 ja siitä lähtien duo on osallistunut aktiivisesti näyttelyihin, projekteihin ja ympäristötaitetapahtumiin niin Suomessa kuin ulkomailla. Tänä vuonna työpari kutsuttiin toteuttamaan paikkasidonainen teos ympäristötaidenäyttely *Ecoismiin* Milanoon, Italiaan. 2015 heidän teoksensa *Artificial Astronomy* oli esillä kahdessa näyttelyssä, (toinen kutsuttuna taiteilijana) Uudessa-Seelannissa sekä Suomen Kuvanveistäjäliiton ja Ruotsin Kuvanveistäjäliiton yhteisnäyttelyssä Espoon Hanasaaressa.

2013 Elin&Keino kutsuttiin ympäristötaidenäyttely Näkymä, Land in Situ-näyttelyyn kuraattorina toimineen Anna-Lea Kopperin toimesta. Työpari osallistui myös Sculpture by the Sea Aarhus- näyttelyyn (2011 & 2013), jossa heidän *Interruption – Integration* 2013, installaationsa voitti Formuepleje palkinnon ja Sculpture by the Sea Cottlesloe, Australiassa (2011) he voittivat the NAB Kid's Choice Prize interaktiivisella teoksellaan *Punctured Sky*. 2011 Elin&Keino sai ComPeung Artist in Residence Grant- palkinnon Chiang Maissa Thaimaassa ja heidän julkinen ympäristötaideteos *MinneMennä* lunastettiin Kouvolan Taidemuseon kokoelmiin.

**Nieminen** on pitänyt useita yksityisnäyttelyitä Suomessa ja osallistunut moniin ryhmänäyttelyihin koti- ja ulkomailla. 2015 hän osallistui Elin&Keinon toiminnan lisäksi Venetsian Biennaalin viralliseen rinnakkaisnäyttelyyn *Jump Into the Unknown* yhteistyössä Anna-Lea Kopperin kanssa. 2015 Installoitiin Kouvolaan Niemisen yhteisöllinen pysyvä ympäristötaideteos *Elämänviivoja*, joka on yksi Ympäristötaiteen Säätiön pilottiprojekteista. 2014 Nieminen osallistui *LAM 360, Land Art Biennaleen* Mongoliassa, *Artisterium 7, International Contemporary Art Exhibition and Art Events*, Tbilisissä, Georgiassa oli esillä Niemisen osallistava teos *Breath Bags* sekä maailman suurimmassa ulkoilmataidetapahtumassa *Sculpture by the Sea*, Bondissa, Australiassa hän rakensi teoksen *Glacier Depository*, joka oli myös esillä Mäntän Kuvataideviikoilla 2013. Nieminen on osallistunut useampaan residenssiin, joista viimeisimmät *Land Art Biennalen* yhteydessä Mongoliassa 2014 ja *Nectiny Chapel* residenssissä Pilsenissä, Tšekissä 2013.

Projektisuunnitelman vaativiin tehtäviin liittyen Niemisellä on kokemusta yhteisöllisistä ja yhteisötaideprojekteista Suomessa ja ulkomailla. Hän on myös toiminut tiiviisti nuorten kanssa hoitaessaan kuvataiteen lehtorina virkaa kaksi vuotta yläkoulussa sekä lukiossa. Nieminen on toteuttanut yhteisötaiteellisia projekteja kolme koulun kontekstissa sekä vanhusten toimintatalolla, syrjäytyneiden ruokaryhmäläisten kanssa sekä muutaman muiden laajempien yhteisöjen kanssa, että tehnyt useita osallistavia teoksia. Venetsian Biennaalin rinnakkaisnäyttelyyn tänä vuonna toteutettu teos *Isle of Dreams* tehtiin yhteistyössä Muranon koululaisten kanssa. Projektissa etsimme Muranon saarelle Sacca San Mattialle tulevaisuuden suunnitelmia yhdessä lasten kanssa.

**Nyberg** on pitänyt lukuisia yksityisnäyttelyitä Suomessa ja ulkomailla ja osallistunut lukuisiin ryhmänäyttelyihin ympäri maailmaa. Viimeaikoina Elin&Keino toiminnan lisäksi Nybergillä oli yksityisnäyttely Bathurst Regional Art Galleryssa, Australiassa, hän osallistui Mustarindan *Kompositio*- näyttelyyn ja *Sculpture at Scenic World*:iin Australiassa, jossa Nybergin teos *Heritage* sai kunniamaininnan. Nyberg on ollut useassa residenssissä, joista viimeisimmät ovat olleet *FCINY Triangle Residency* New Yorkissa (2014) ja *Hill End Artist in Residence* Australiassa (2013&2015). 2012 Nyberg kutsuttiin osallistumaan pohjoismaiseen *FROF (For the rest of the Forests)* Taiteilija Residenssiin Mustarindassa Kainuussa. Svenska Kulturfonden myönsi Nybergille *Torvaldska Priset* palkinnon 2013. Muita merkittäviä ryhmänäyttelyitä on ollut Jakarta Biennale (2012) ja CAA/Contemporary Art Archipelago, joka oli virallinen osa Turku European Cultural Capitalin ohjelmaa (2011). CAA:n yhteydessä toteutettu teos *ECOntainer*, siirrettävä työ- ja galleriatila saaristossa, sijoitettiin sitemmin Kainuun ikimetsään osaksi Mustarinda Talon tutkimus-, näyttely- ja taiteilijaresidenssitoimintaa.

Nyberg toimii aktiivisesti oman taiteellisen työskentelyn lisäksi paikallisessa taidemaailmassa. Hän on Korppoossa toimivan ympäristötaidenäyttely *Paljasjalkapolun* koordinaattori/taiteellinen vastaava. 4-vuotisen toimintansa aikana Paljasjalkapolku on saanut mukaan Suomen eturivintaiteilijoita sekä korkeatasoisia ulkomaisia tekijöitä ja noussut joka vuosi yhä kiinnostavammaksi ja arvostetummaksi ympäristötaidenäyttelyksi. ([www.barfotastigen.com](http://www.barfotastigen.com))